

истинно; и ако пакъ той и да е ималъ власть, и да е бывъ основателъ, а не е было възмож-
но да предаде власть-тѣ си на Папы-ты, то

олическа-та Църква не е зела гла-
венство-то отъ Петра.

Нека начнемъ отъ послѣднѣ-тѣ часть за
е това тѣхно доказателство.

*A. Ако и да е ималъ Петъръ првенство
надъ Апостолы-ты, и ако и да е бывъ о-
снователъ на Римскж-тѣ църквж,*

*Не му ся повель отъ Хъиста да преда-
ва своїж-тѣ власть на наследникъ.*

Тая неспослѣдователность станува още по
вна, когато испыта нѣкой какъ ся избиратъ
Папы-ты. Като умира нѣной Папа, той не о-
предѣлява за себе си наследникъ; нито знае
кой ще бѫде. Наслѣдникъ-тѣ му избиратъ
Кардинали-ти: но споредъ законъ-тѣ на Рим-
скж-тѣ Църквж, Кардинали-ти не могуть да
ся събиратъ до десетъ дни подиръ смърть-
тѣ на Папж-тѣ. Нѣкога, по причинѣ на не-
съгласія, не може да ся избере новъ Папа и
до единъ мѣсецъ. Като е така, то е неизбѣ-
жно да вѣруватъ, че умрѣлый Папа, който е
вече нѣколко дни въ гробъ-тѣ, предава
власть-тѣ си на наследници; което е не-
възможно.

*B. Нигдѣ не ся казува въ Новий Зап-
ѣтъ, че Петъръ е основателъ на Римскж-тѣ
църквж, или че е бывъ нѣкога въ Римѣ; и въ
достовѣрни-ты Исторіи даже ильма дока-*